

Rinko Kobayashi

W wieku pięciu lat jako „cudowne dziecko” występowała regularnie w radiu i telewizji. Studiowała u profesorów: Motonari Iguchi, Mieczysława Munza, Edwarda Auera i Andrzeja Jasińskiego.

Swój pierwszy sukces odniosła wygrywając konkurs laureatów NHK-Mainichi Music Competitions w roku 1973 i na Konkursie Chopinowskim. Artystka dawała recitale i grała z orkiestrami w wielu krajach świata, m.in. w Weil Hall w Carnegie Hall w

Nowym Yorku, czy Wigmore Hall w Londynie.

W 1988 roku została odznaczona przez Ministra Kultury i Sztuki medalem Za Zasługi dla Kultury Polskiej, za popularyzację muzyki Chopina na świecie. W 1999 roku jako pierwsza w Polsce za nagrania muzyki poważnej fortepianowej dostała Złotą Płytę za CD „Chopin Forever”. W 2000 roku także jako pierwsza w Polsce, za CD na fortepian solo, otrzymała „Płatynową Płytę”. Jej płyta z nagraniami utworów Romana Maciejewskiego została nominowana do nagrody „Fryderyk”. W 2002 roku, Rinko Kobayashi otrzymała Krzyż Kawalerski Orderu Zasługi Rzeczypospolitej Polskiej.